

MENIGHETSSIDEN

på
kirkebakken

SKATTEKISTA: Det var sitrende spenning hos søndagsskolebarna da menighetspedagog Gunnar Edvard, N. Gundersen åpnet skattkista.

Søndagsskole med jubalong

JUBALONG: Allerede på kirketrappa ble barna ønsket velkommen til søndagsskolen.

Barna kikket spent i skattkisten: en kappe og et tau. Dermed var alt lagt til rette for den spennende historien om Josef og brødrene hans.

JOSEF: Den spennende fortellingen Gunnar Edvard N. Gundersen formidlet om «Josef og brødrene hans», falt i god jord hos barna.

Menighetspedagog Gunnar Edvard N. Gundersen var godt forberedt til restart av søndagsskole i Grimstad kirke. Allerede på kirketrappa ble menigheten møtt av velkomstsilt og fargerike ballonger.

Og var det fargerikt på utsiden, ble det ikke mindre farge-

rikt og kreativt på innsiden. Etter at skattkisten var åpnet i alles påsyn, forsvant disippelflokk – i et antall nær Jesus' egen flokk – ned i «katakomben». Der ble det sang og musikk, og en engasjerende framføring av historien om brødrene som i stor misunnelse kastet Josef i brøn-

DEN MINSTE: Engasjementet hos den aller minste var upåklagelig.

nen. Barna fikk høre om faraos hoffmann, Potifar, og om hans mulige kone, «Potimor». Og happy end ble det, denne gang som den gang.

«Barnekirken», som noen også liker å kalle søndagsskolen, fortsetter i morgen, under såmannssøndagen.

– Ta med barn og barnebarn, og gjerne naboens, til en byggende søndagstime i Grimstad kirke, inviterer menighetspedagog, Gunnar Edvard.

► **Stein Gjulem**
Menighetsskribent

I REDAKSJONEN:

Marit Sørland
masoerla@online.noEivind Landmark
eikala@gmail.noStein Gjulem
steingjulem@hotmail.com

Bibelfest og søndagsskole i Grimstad kirke

Nå etter jul har kirken fokus på å finne mer ut av hvem han vi feiret i julen egentlig er, åpenbaringstiden kalles den. Kan være ganske spennende, og Bibelen er kilden til det vi vet om Jesus. I morgen er det såmannssøndag, og Bibelen er ekstra i fokus i kirken denne dagen, med besøk fra Bibelskolen. Spørsmål er f. eks hvordan skapes tro, hvem blir frelst? Sam-

lingene i kirken fremover har mange spørsmål som kan være verd at vi gir oss en sjanse å tenke over. Så innimellom skiturer og annet, legg gjerne inn besøk i kirken på gudstjenester, temamøter, allsang og annet! Og søndagsskolen er i gang! Velkommen til alle som vil!

Hjalmar Bjerga

Kirkekalender for Grimstad kirke

Februar 2018

- **Torsdag 1. februar**
Babysang. Kirkekoret øver.
- **2.-4. februar**
Konfirmanttur til Kvitsund/Vrådal.
- **Søndag 4. februar**
Gudstjeneste ved Hjalmar Bjerga og Torun Fløistad Rike. Søndagsskole.
- **Onsdag 7. februar**
G-kor på Jappa.
- **Torsdag 8. februar**
Babysang.
Koriander og Kirkekoret øver.
Roadservice» for konfirman-
tene i Landvik kirke.
- **Lørdag 10. februar**
Dåpskole.
- **Søndag 11. februar**
Familiegudstjeneste ved
Gunnar Edvard Nielsen
Gundersen, Hjalmar Bjerga
og Torun Fløistad Rike.
«Grimstad synger»-
allsang og korkveld
i Grimstad kirke.
- **Tirsdag 13. februar**
Temakveld med Hans Herlof
Grelland; «Gud, gudsforhold,
gudsbilde».
- **Onsdag 14. februar**
Konfirmantene på Odden.
- **Torsdag 15. februar**
Babysang. Kirkekoret øver.
- **Søndag 25. februar**
Gudstjeneste ved Hjalmar
Bjerga og Jens Barland.
- **Onsdag 28. februar**
G-kor på Jappa.
Konfirmantene i Grimstad
kirke.

Å VÆRE BISKOP: På refleksjonskvelden i Grimstad kirke 22. mars vil biskop Stein Reinertsen snakke om det «Å være biskop».

Refleksjonskveld med biskop Stein

➤ **BISKOP I** Agder og Telemark bispedømme, Stein Reinertsen, kommer til Grimstad kirke torsdag 22. mars. Biskop Thomas i den koptiske kirke i Egypt kommer ikke, men samtalen med biskop Stein, om det «Å være biskop», tar utgangspunkt i biskop Thomas' tanker slik de presenteres i Eyvind Skeies bok, i «Kjærlighetens sirkel».

Refleksjonskvelden i Grimstad kirke torsdag før påske, er et felles arrangement mellom Grimstad, Fjære, Landvik og Eide menigheter. Inger-Helen Kilsti og Kari Hunsager leser aktuelle tekster fra Skeies bok. Gjennom samtalen med biskop Stein, blir disse belyst og aktualisert til norsk og sørlands kristent hverdagsliv.

Underveis i samtalen blir det sang og musikk med Grimstad kirkekor, kantor Torunn Fløistad Rike på klaver og sogne-

BISKOP THOMAS: Samtalen med biskop Stein vil ta utgangspunkt i Eyvind Skeies bok om biskop Thomas i den koptiske kirken i Egypt

prest Hjalmar Bjerga på trompet.

Det legges opp til en førpåskekveld der «sjelen kan hente kroppen igjen», en kveld biskop Stein Reinertsen gleder seg til å delta på. Det gjør også vi andre.

➤ **Stein Gjulem**
Menighetsskribent

Vil se med friske øyne på troen

➤ **TIRSDAG 13.** februar blir det temakveld i Grimstad kirke med Hans Grelland. Grelland er kvantekjemiker ved Universitetet i Agder – og troende. Han er også kjent for sine åpne filosofikurs i Grimstad. Emnet hans denne kvelden er «Gud, gudsforhold, gudsbilde».

– Kan du si litt med om hva det skal handle om?

– Jeg vil prøve å se på kristendommen med nye øyne – så å si med et «utenforblikk». Utgangspunktet mitt er en nylig oversatt bok, «Gjenoppdag kristendommen» av Marcus Borg. Hva er kirken egentlig, og hva er det kirken snakker om? Det å ha et begrep om Gud er ikke det samme som å ha et forhold til Gud. Men jeg vil gå nærmere inn på det når vi kommer til temakvelden.

– Synes du det er et problem å være vitenskapsmann

og samtidig ha en tro på Gud?

– Nei, det er ikke vanskelig. Vitenskapen har også sine begrensninger. Den kan ikke fortelle alt om tilværelsen.

– Du arbeider jo både med kvantekjemi og filosofi. Det høres ut til å være stor avstand mellom de fagfeltene?

– Egentlig ikke. Det begynte med at jeg var interessert i mennesket – å forstå hva et menneske er. Derfra gikk veien videre til naturvitenskap – det er jo en menneskelig aktivitet! Og kvantekjemien er en del av dette.

Så langt den engasjerte vitenskapsmannen og filosofen i 5. etasje på UiA. Det blir en spennende temakveld i Grimstad kirke!

➤ **Eivind Landmark**
Menighetsskribent

INGEN MOTSETNING: Hans Grelland ser ingen motsetning mellom å være naturforsker og troende.

TIL ETTERTANKE

➤ **JA, EGENTLIG** til veldig ettertanke, det som den hardt plagede Egil skriver til sin venn, presten Julius, i «Sven Morgendug» av Gabriel Scott:.

«Jeg har først og fremst funnet, at kristendom er ikke jomfrufødsel, ikke forsoningslære eller mirakeltro, men selvovervinnelse, selvfornektelse, oppofrelse og kjærlighet. Jeg mener, at Jesus har vist oss veien, at han har lært oss kunsten å leve ved sitt opphøyde, skjønneste eksempel, for så vidt har jeg trodd på ham... Du vil kanskje si, at dette er ikke religion, religion og

etikk er to forskjellige ting, de kan endog komme i strid. Når Abraham vil slakte Isak, skal det være god religion, det heter at han var sterk i troen, det nevnes som et eksempel for oss – denne høyst uetiske handling, skal være noe stort og godt. Jeg påstår at en religion som kommer i strid med det etiske, eller savner det etiske moment, er en dårlig religion. Abraham gir et dårlig eksempel, Abraham burde svare sin Gud: Jeg vil ikke være sønnemorder, behager du at min sønn skal dø, så får du behage at drepe ham selv...».

Menighetssidene

36-41:

➤ **TEKST** og bilder til disse sidene er levert vederlagsfritt av bidragsytere som er tilknyttet Grimstad menighet og ikke Adressas redaksjon. Adressa har redigert innholdet.

MENIGHETSSIDEN

▶▶▶ på
kirkebakken

Her er det sang og moro

BØLGER PÅ HAVET: Blå tepper kan også bli hav. Enkle virkemidler kan stimulere fantasien for små og store.

SANG OG BEVEGELSE: Her er babyene ute

VED DØPEFONTE: Små hender får kjenne på vannet.

TRIVSEL: Marie Gjesteland med Sigrid Marie. Mor og datter trives her.

Torsdag formiddag er det de aller minste barna som står i fokus i Grimstad kirke. Da er det sangstund for «før-

barnehagebarna» sammen med mor eller far.

Denne første torsdagen i januar hadde det sviktet med annonse. Likevel var det fire mammaer med hver sin baby som kunne

glede seg over et både fint og morsomt opplegg for de små.

Kirkerommet kan heldigvis brukes til annet enn gudstjenester. Det føles meningsfullt å starte samlingen ved lysgloben like ved inngangen. Seinere kan også døpefonten brukes på en fin måte.

Ved lysgloben tennes lys for

hvert enkelt barn og for den verdensvide kirke.

Velkomstsangen synges der. «Den fyrste song eg høyra fekk...» kan være en fin start.

Mye bevegelse og frisk sang

Under dyktig og glad ledelse av kantor Torunn Fløystad Rike opplever de små mye rytme,

bevegelse og enkle sanger. Noen potensielle deltakere til babysangen kan kanskje frykte for at de ikke greier å følge med. Her blandes kjent og ukjent innen barnesang, og alt synges to ganger. Alle foreldre greier i alle fall noe. Og viktigst av alt: De søte små ser ut til å kose seg stort!

I REDAKSJONEN:

Marit Sørland
masoerla@online.noEivind Landmark
eikala@gmail.noStein Gjulem
steingjulem@hotmail.com

for de aller minste

og flyr i trygge armer. Hver torsdag formiddag er det sangstund og bevegelse for de aller minste barna i Grimstad kirke.

Etter en stund er det tid for å roe seg ned litt. Det kommer vann i døpefonten. Små never får kjenne på vannet, og de foresatte som føler det naturlig, tegner korstegn på panna til de små. Her står dåpssalmen «Det skjer et under i verden hver gang et barn blir til» oppslått på veggen. Torunn

spiller og de som vil synger. Sangstunden avsluttes med sangen «Jeg er så glad i deg min lille (navnet på barnet). Så lenge jeg lever her er jeg mammaen/pappaen din. Herren velsigne deg».

Sosialt
Småbarnsforeldre mangler

ikke samtalemner. Kaffe, te og knekkebrød nederst i kirka gir fin anledning til sosialt fellesskap. Noen små må ammes, mens andre krabber rundt i det store rommet.

En av mødrene er Marie Gjesteland. Hun har med seg lille Sigrid Marie. Både mor og datter trives med dette opplegget.

Familien Gjesteland har 3 eldre barn som går i barnekor i kirka. Nå gleder mor Marie seg til oppstart av søndagsskole i kirketiden om søndagen. Det vil gi anledning for de voksne til å være med i gudstjenesten.

Her er fire babymødre som gleder seg over tilbudet. Og det er god plass til mange flere i

Grimstad kirke – også torsdag formiddag!

► **Marit Sørland**
Menighetsskribent

MENIGHETSSIDEN

 på
kirkebakken

CHILI-JENTER: Syngende jenter: Fv. Anne Linn Bjåen, Mathilde Gjesteland, Mari Skaar, Sarah Eintveit Isaksen – alle med i Chili.

«Grimstad synger» – en god time med sang

Fastelavnssøndag blir det både korsang og allsang i Grimstad kirke på ettermiddagen.

– Vi prøver noe nytt denne dagen, forteller kantor Torun Fløistad Rike med begeistring. Tre av menighetens kor er med: kirkekoret, Koralis og barnekoret. Det blir både kor,

allsang og litt annet program.

– Vi starter litt som en korøvelse, med «oppvarming, bøy og strekk», fortsetter Torun. Fellessangen får stor plass, med et repertoar som passer både for store og små. Omkring 60 sangere er med i de tre korene, kanskje kommer det også noen solister. Hjalmar prest skal spille trompet.

Nytt lydanlegg

– Hvorfor setter dere i gang med dette?

– Å synge sammen gir stor glede! Dessuten har vi nå fått nytt lydanlegg i kirka. Det gjør det lettere å arrangere noe – og være sikker på at alle hører godt!

Dette skjer altså den 11. februar, som er både fastelavnssøndag og morsdag. Kantor Torun vil lede det hele. Programmet begynner kl. 17 og varer en god times tid.

► **Eivind Landmark**
Menighetsskribent

GRIMSTAD KIRKE: Vinterlys.

DELTAR PÅ KONSERTEN: Grimstad kirkekor.

PÅ SANGKVELD: Koralis.

I REDAKSJONEN:

Marit Sørland
masoerla@online.noEivind Landmark
eikala@gmail.noStein Gjulem
steingjulem@hotmail.com

DEN RETTE TRO. En fortelling av Gabriel Scott om rett tro og «De saktmodiges skatt»

«Blås ditt eget lys ut hvis du vil se Guds...»

Hans høyværdighet, biskop Bordone av Münden, satt en morgen ved skrivebordet og arbeidet på annet bind av en stor apologi som skulle slå vantroen for pannen, så den aldri kom til seg mer. Han var nettopp flyttet til landstedet sitt og kunne se utover fjorden hvor en fisker just kom seilende innover. Det var sommer og fuglekvidder – en ønskedag av de sjeldne, skapt til arbeide, fred og vel-signelse, men allikevel – inspirasjonen ville ikke komme. I stedet kom all slags spørsmål og tanker og trengte seg på og forstyrret ham.

Medlemmer av hjorden

Det var nemlig kommet biskopen noen tiender for øre av en til dels ganske besynderlig art. Det gjeldt noen nye medlemmer av hjorden, tre fremmede, som for noen tid siden hadde slått seg til på St. Clara, en fjerdings vei utover fjorden, og levde som eneboere. Folk kunne bare ikke forstå hvordan de oppholdt livet der, for St. Clara var en bitteliten øy med et jordstykke som et passelig låvegulv. De hadde heller ikke båt – så hva de egentlig levde av... Nå, det var en mindre vesentlig ting, det var mere betenkelig at det også ble skumlet om, at de ikke hadde den rette tro.

Gud hjelper dem

I det samme banket det på døren. Det var fiskeren som var kommet inn med fangsten og sto med en skinnende laks i hånden.

- En karpe! sa biskopen. - Ja, den kjøper jeg med en gang. Hvor skal jeg forresten si at du har fanget den?

- Den har jeg tatt ved St. Clara, sa fiskeren. Det skulle nå være en laks, forresten.

Biskopen overhørte rettelsen. - Ved St. Clara, du. Det er jo der disse eneboerne holder til, som det snakkes så meget om. Kjenner du noe til dem, forresten?

Jo, fiskeren gjorde det. - Så kan du kanskje fortelle meg hva de egentlig driver med, for noe må de jo leve av!

Tja, fiskeren visste det ikke så nøyte, men det så ikke ut som de manglet noe. De hadde både det ene og det andre, både fisk og egg og grønnsaker og frukt.

- Fisk og egg og grønnsaker og frukt? Jammen, hvor får de det alt sammen? De har ikke jord og de har ikke båt. Hvor kommer det så i fra?

- De sier at Gud hjelper dem. - Ja, ja, sa biskopen. Gud hjelper til, naturligvis, men jeg mener rent praktisk talt. Ja, hvilke tanker gjør du deg selv?

Fiskeren krammet forlegen på luen sin.

FORTELLING: Gabriel Scotts fortelling om den rette tro handler blant annet om en fisker og en biskop.

- Gud sendte jo mat til Elias i ørkenen.

- En brødskorpe, ja, men fisk og egg og grønnsaker og frukt og kanskje smør også! Jeg tror nok vi bør tenke oss en mer nærliggende forklaring. Men hør her, jeg får en idé – vi reiser ut til dem nå med det samme, så kan jeg personlig forvise meg om hvordan det henger i hop. Her har du en gylden for umaken, og så får du en ekstraskilling for karpene.

Velkommen kjære biskop

Fiskeren sa ikke nei til en gylden, og en halv time etter var de på veien. Biskopen hadde tatt sin embedsdrakt på og satt i fulle pontifikalier med konkordieboken i hånden, hvor det sto hvordan man skulle tro. Det var kanskje ikke utelukket at det kunne bli bruk for den. Og så gled de av sted i solen mens vinden kom pustende inn fra babord med fanget fullt av små, gode lyd og anget av blomster og friskt løv.

De tre sto nede ved stranden da de kom. De så så snille og så barnslige ut, og da biskopen hadde sagt hvem han var, strålte de opp, så glade var de. - Å, nei, å, nei, er du biskopen vår! Velkommen, velkommen, kjære biskop. Og så fin du er, og sånn stor bok du har med! Nei, det var da forferdelig gildt, at du ville besøke oss.

Hytten deres lå rett oppi bakken, og litt etter satt biskopen i en tarvelig trestol med en myk pute i ryggen, mens de tre vimset omkring og dekket bordet og hadde travelt.

- Nå skal du få mat, sa de, for du er sikkert sulten etter tu-

ren. Vi har hjemmebakt brød, hvis du liker det, og honning og agurker og løk og reddiker. Og så lager vi te av noen urter som gror her.

Gud hjelper oss

Takk, biskopen ville gjerne ha mat. Og siden anledningen var der, spurte han liksom godt med det samme.

- Men si meg, er det ikke vanskelig for dere å skaffe hva dere trenger her ute?

- Nei, da, sa de i munnen på hverandre. Gud hjelper oss, skjønner du.

- Men dere har jo ingen båt? - Vi behøver ikke noen båt. - Dere behøver ikke? Nå, ja – men brødet da, hvor får dere fatt i kornet?

- Det dyrker vi i sprekker og revner hvor vi har samlet avfall og tang som har ligget og blitt til jord.

- Men det kan da ikke bli til så mange brød?

- Det blir ikke så mange, vet du, men så ber vi Gud velsigne dem for oss, slik han gjorde den gangen med de fem brødene og de to fiskene, og så rekker det allikevel.

Vi bare tror vi

Biskopen syntes nok forklaringen hørtes noe apokryf og ville gjerne stillet noe spørsmål til. Men så var maten akkurat ferdig, og så satte de seg til bords med hverandre, og så lot han det fare så lenge. Og enda han var godt vant, satt han og tenkte ved seg selv at så godt brød hadde han aldri spist, og så god honning hadde han aldri smakt, og så liflig te hadde han aldri drukket.

- Dette var i sannhet et herlig måltid sa han da de reiste seg fra bordet. Jeg vet like ut ikke at et måltid nogensinde har smakt meg så godt.

Og fordi det hadde smakt ham så godt, bestemte han seg til å stryke resten av spørsmålene, og sa i stedet så hyggelig han kunne:

- Ja, så skal jeg ikke plage dere lenger. Det var bare én ting jeg gjerne ville ha på det rene inne jeg reiser igjen. Jeg kan vel gå ut ifra at dere har den rette tro, sådan som den er foreskrevet oss i de tre økumeniske symboler? Eneboerne så på hverandre.

- Vi – ja, vi bare tror vi! - Men det er ikke nok, sa biskopen, det er en villfarelse, mine venner – en av tidens aller farligste. Det kommer an på hvordan man tror. Hør nå godt etter, så skal jeg lære dere.

Bli salig

Og så åpnet han boken sin og leste den tredje bekjennelse som den hellige biskop Atanasius av Aleksandria har oppsatt for 1600 år siden, og som slutter med disse ord: Dette er den rette kristelige tro. Hver som ikke tror den, ærlig og fast, kan ikke bli salig.

De tre sa med en gang at de forferdelig gjerne ville bli salige og lovet å tro hvert ord. Og så takket de biskopen sin fordi han hadde reddet dem fra den evige fortapelse og fulgte ham glade og fornøyde til båten.

Springende på vannet

Biskopen var også glad og fornøyd der han satt og så utover sjøen, som langt ute møttes med himmelen. I sannhet – det

hadde vært en hyggelig tur, og alt hadde sluttet på beste måte. De tre hadde vist seg å være bra og skikkelig mennesker. Riktignok naive og lovlige enfoldige og helt uvitende om de høyere materier – allikevel – allikevel – det hadde vært noe ved dem, noe tillitsfullt og godslig og godt, noe inderlig – hva det nå var.

Men som han satt slik i tankene sine, hørte han noe som ropte bak båten, og snudde hodet og skulle se. Og der kom de tre eneboerne springende på vannet så fort de bare kunne få det til.

- Vent litt, vent litt! Fiskeren skyndte seg å fire seilet, og mens biskopen stirret forferdet på dem, kom de tre forpustet løpende og stillet seg tett opp ved båten.

- Kjære, kjære biskop, sa de, vær ikke vond på oss, men vi har glemt hvordan vi skulle tro. Å, vær så snill og si det igjen, for det var så vanskelig, og vi vil så gjerne bli salige.

De saktmodiges skatt

Biskop Bordone av Münden gjorde aldri sin apologi ferdig. I stedet skrev han en liten bok om fordragelighet og inderlighet, som han tilegnet sine kolleger. Den het «De saktmodiges skatt». Boken hadde et lite motto – «Blås ditt eget lys ut hvis du vil se Guds».

Gjengitt med tillatelse fra rettighetshavere